

רָא אֶת־יִשְׁבַּע סִיְהָרָא לְגַבֵּי שְׁמַשָּׁא. דָּא
 אַכְסִיף מִקְמֵי דָא. סִיְהָרָא אָמְרָה (שיר השירים)
 אֵיכָה תִרְעָה. שְׁמַשָּׁא אָמְרָה (שם) אֵיכָה
 תְּרַבִּיץ בְּצִהְרִים. שְׂרָגָא זְעִירָא אֵיכָדִין צִהִיר
 בְּצִהְרִים. (שם) שְׁלָמָה אֶהֱיָה כְּעוֹטְיָהּ אֵיכָדִין
 בְּכִסּוּפָא. פְּדִין אֲזַעִירָת גְּרָמָה לְמַהוּי רִישָׁא
 לְתַתָּא. דְּכַתִּיב צָאִי לָךְ בְּעַקְבֵי הַצֹּאֵן. אָמַר
 לָהּ קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, זִילִי וְאַזְעִירִי גְרָמָךְ.
 וּמַתְמָן לִית לָהּ נְהוּרָא בַר מִשְׁמַשָּׁא.

דְּבִקְדָמִיתָא הוּוּ יִתְבִּי כְּחֻדָּא
 בְּשִׁקּוּלָא. לְבַתֵּר אֲזַעִירָת גְּרָמָה בְּכָל אַנּוּן
 דְּרִגִּין דִּילָהּ, אַף עַל גַּב דְּאִיְהִי רִישָׁא
 עַל־יְהוּ. דְּהָא לִית אַתְתָּא בְּרַבּוּיָא בַר
 בְּבַעֲלָהּ פְּחֻדָּא. אֶת הַמָּאוֹר הַגָּדוֹל יְהוּ"ה.
 וְאֶת הַמָּאוֹר הַקָּטָן אֱלֹהִיִּים סוּף כָּל דְּרִגִּין
 סוּפָא דְּמַחְשְׁבָהּ. בְּקִדְמִיתָא אַתְרֵשִׁים אִיהוּ
 לְעִילָא בְּאַתּוּן דְּשְׁמָא קִדְשָׁא, אֶת רְבִיעָאָה
 דִּילָהּ. וּלְבַתֵּר אֲזַעִירָת גְּרָמָה לְאַתְקָרִי
 בְּשְׁמָא דְּאֱלֹהִים.

וְעַם כָּל דָּא סִלְקָא לְכָל סְטָרִין לְעִיל בְּאַתֵּי הִ'
 בְּחַבּוּרָא דְּאַתּוּן דְּשְׁמָא קִדְשָׁא. לְבַתֵּר
 אַתְפְּשְׁטוּ דְּרִגִּין מִסְטָרָא דָּא וּמִסְטָרָא דָּא.
 דְּרִגִּין דְּאַתְפְּשְׁטוּ מִסְטָרָא דְּלַעִיל (דְּלַעִיל) אֶקְרוּן
 מְמַשְׁלַת הַיּוֹם. דְּרִגִּין דְּאַתְפְּשְׁטוּן מִסְטָרָא
 דְּתַתָּא (דְּלַתָּא) אֶקְרוּן מְמַשְׁלַת הַלֵּילָהּ. וְאֶת
 הַכּוֹכָבִים שְׂאָר חִילִין (תְּחִילִין) וּמִשְׁיִרְיִין דְּלִית
 לוֹן חוּשְׁפְּנָא דְּכֻלְהוּ תְּלִיין בְּהַהוּא רְקִיעַ
 הַשָּׁמַיִם חֵי הַעוֹלָמִים. דְּכַתִּיב וַיִּתֵּן אוֹתָם
 אֱלֹהִים בְּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם. לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ. דָּא
 אָרֶץ עֲלָאָה לְתַתָּא כְּדוּגְמָא דָּא חֵי הַעוֹלָמִים.
 וְדָא לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ דָּא אָרֶץ תַּתָּאָה
 כְּדוּגְמָא דְּלַעִיל.

רָא הַתִּישְׁבָּה הַלְבָנָה אֲצֵל
 הַשֶּׁמֶשׁ. זו הַתִּישְׁבָּה מִלְּפָנָי זו.
 הַלְבָנָה אָמְרָה (שיר א) אֵיכָה תִרְעָה.
 הַשֶּׁמֶשׁ אָמְרָה (שם) אֵיכָה תְּרַבִּיץ
 בְּצִהְרִים. גַּר קָטָן אֵיךְ מֵאִיר
 בְּצִהְרִים? (שם) שְׁלָמָה אֶהֱיָה
 כְּעוֹטְיָהּ, אֵיךְ אֶהֱיָה כְּבוֹשָׁה? אֲזַ
 הַקָּטָן עֲצָמָה לְהִיּוֹת רֹאשׁ
 לַתַּחְתּוֹנִים, שְׁפָתוֹב צָאִי לָךְ
 בְּעַקְבֵי הַצֹּאֵן. אָמַר לָהּ הַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, לְכִי וְהַקָּטָן אֶת
 עֲצָמָךְ.

וּמִשָּׁם אֵין לָהּ אֹר, רַק מִהַשֶּׁמֶשׁ.
 שְׁפַתְהָתְחִלָּה הָיוּ יוֹשְׁבִים כְּאַחַד
 שְׁקוּלִים, אַחַר כֵּן הַקָּטָן אֶת
 עֲצָמָה בְּכָל אוֹתָם דְּרָגוֹת שְׁלָהּ,
 אַף עַל גַּב שְׁהִיא רֹאשׁ עֲלֵיהֶם,
 שְׁהָרִי אֵין אִשָּׁה בְּגִדְלוֹת רַק עִם
 בְּעִלָּהּ כְּאַחַד. אֶת הַמָּאוֹר הַגָּדוֹל -
 יְהוּ"ה. וְאֶת הַמָּאוֹר הַקָּטָן -
 אֱלֹהִיִּים, סוּף כָּל הַדְּרָגוֹת, סוּף
 הַמַּחְשְׁבָהּ. בַּהֲתַחֲלָה נִרְשַׁם הוּא
 לְמַעַלָּה בְּאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשֵּׁם
 הַקָּדוֹשׁ הָאוֹת הַרְבִּיעִית שְׁלוֹ,
 וְאַחַר כֵּן הַקָּטָן עֲצָמָה לְהַקְרָא
 בְּשֵׁם שֶׁל אֱלֹהִים.

וְעַם כָּל זֶה עוֹלָה לְכָל הַצְּדָדִים
 לְמַעַלָּה בְּאוֹת ה' בְּחַבּוּר
 הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ. אַחַר
 כֵּן הַתְּפִשְׁטוּ דְּרָגוֹת מִצַּד זֶה
 וּמִצַּד זֶה. הַדְּרָגוֹת שֶׁהַתְּפִשְׁטוּ
 מִצַּד שְׁלֹמֶעֱלָה נִקְרְאוּ מְמַשְׁלַת
 הַיּוֹם, וְהַדְּרָגוֹת שֶׁהַתְּפִשְׁטוּ מִצַּד
 שְׁלֹמֶטָה נִקְרְאוּ מְמַשְׁלַת הַלֵּילָהּ.
 וְאֶת הַכּוֹכָבִים - שְׂאָר הַצְּבָאוֹת
 וְהַמַּחְנוֹת שְׂאִין לָהֶם חֻשְׁבוֹן,
 שְׁכֻלָם תְּלוּיִים בְּאוֹתוֹ רְקִיעַ
 הַשָּׁמַיִם חֵי הַעוֹלָמִים, שְׁפָתוֹב
 וַיִּתֵּן אוֹתָם אֱלֹהִים בְּרְקִיעַ
 הַשָּׁמַיִם. לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ - דָּא
 אָרֶץ עֲלָאָה לְתַתָּא כְּדוּגְמָא דָּא חֵי הַעוֹלָמִים.
 וְדָא לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ דָּא אָרֶץ תַּתָּאָה
 כְּדוּגְמָא דְּלַעִיל.

מלכותא דדוד. אתתקן ביומא דא (נדא הוא) רגלא וסמכא רביעאה דכורסייא, אתתקנו אתון ואתיישרו על דוכתייהו. ועם כל דא, עד יום שתיתאה דאתתקן דיוקנא דאדם תקונא כדקא יאות לא אתיישב בדוכתייהו. וכדין אתתקן פורסייא עלאה וכורסייא תתאה. ועלמין פלהו אתיישבו בדוכתייהו. ואתון פלהו אתתקנן (דף כ"ע"ב) על גלגלוי בפשיטו דטופסירא דקוטררא.

ויומא רביעאה איהו יומא מאיס מבונים כמה דאת אמר (תהלים קיח) אבן מאסו הבונים. הדא הוא דכתיב, בני אמי נחרו בי. שהרי אורה זו הקטינה עצמה והאור שלה, והקלפות נתקנו על מקומם. כל אותם המאורות שמאירים, כלם תלויים ברקיע השמים הזה להתקין בהם כפא דוד (מלכות).

המאורות הללו מצירים ציור שלמטה להתקין ציור של כלם שהם בכלל של אדם, ציור פנימי. שכל ציור פנימי נקרא כף. ומכאן שכל ציור שנכלל בהתפשטות זו נקרא אדם. זהו שכתוב (יחזקאל לד) אדם אתם, אתם קרויים אדם ולא שאר עמים עפ"ם.

וכך רוח נקראת אדם. רוח של צד קדשה גופו הוא לבוש של אדם, ועל זה כתוב (איוב י) עור ובשר תלבישני וגו'. בשר של אדם הוא לבוש. ובכל מקום כתוב בשר אדם, אדם לפנים. בשר, לבוש האדם גופו. רוחות שלמטה שנתכים בהתוף של רוח זו הצטירו ממנו ציורים שהתלבשו בלבוש אחר, כמו ציור של בהמות טהורות, (דברים יד) שור שה כבשים ושה עזים איל וצבי ויחמור וגו'. אותם שצריכים להכלל בלבוש של

ויומא רביעאה איהו יומא מאיס מבונים כמה דאת אמר (תהלים קיח) אבן מאסו הבונים. הדא הוא דכתיב, בני אמי נחרו בי. שהרי אורה זו הקטינה עצמה והאור שלה, והקלפות נתקנו על מקומם. כל אותם המאורות שמאירים, כלם תלויים ברקיע השמים הזה להתקין בהם כפא דוד (מלכות).

המאורות הללו מצירים ציור שלמטה להתקין ציור של כלם שהם בכלל של אדם, ציור פנימי. שכל ציור פנימי נקרא כף. ומכאן שכל ציור שנכלל בהתפשטות זו נקרא אדם. זהו שכתוב (יחזקאל לד) אדם אתם, אתם קרויים אדם ולא שאר עמים עפ"ם.

וכך רוח נקראת אדם. רוח של צד קדשה גופו הוא לבוש של אדם, ועל זה כתוב (איוב י) עור ובשר תלבישני וגו'. בשר של אדם הוא לבוש. ובכל מקום כתוב בשר אדם, אדם לפנים. בשר, לבוש האדם גופו. רוחות שלמטה שנתכים בהתוף של רוח זו הצטירו ממנו ציורים שהתלבשו בלבוש אחר, כמו ציור של בהמות טהורות, (דברים יד) שור שה כבשים ושה עזים איל וצבי ויחמור וגו'. אותם שצריכים להכלל בלבוש של

וכך רוח נקראת אדם. רוח של צד קדשה גופו הוא לבוש של אדם, ועל זה כתוב (איוב י) עור ובשר תלבישני וגו'. בשר של אדם הוא לבוש. ובכל מקום כתוב בשר אדם, אדם לפנים. בשר, לבוש האדם גופו. רוחות שלמטה שנתכים בהתוף של רוח זו הצטירו ממנו ציורים שהתלבשו בלבוש אחר, כמו ציור של בהמות טהורות, (דברים יד) שור שה כבשים ושה עזים איל וצבי ויחמור וגו'. אותם שצריכים להכלל בלבוש של